сар двамата сѣдѣли един до други та са прѣпирали за работата, и нѣкой си отвън подал едно писамце на Кесаря, и той зел да го чете мълчишката, Катон зел да вика, че Кесар прави много, като на таквоз врѣме приема писма от неприятелитѣ и са споразумѣва с̀ тѣх. И защото за това ставаше гълчава, Кесар подава писамцето на Катона, тъй както си бѣ, а той като го прочел и видѣл че било сластолюбиво нѣкакво писмо от сестра му Севилия до Кесаря, ввърлил му го назад, и казал: "На́ти го, сарахощино." и си подкачил пак да са прѣпира и да поддържа мнѣнието си по работата на Катилина. Таквоз била чутовна, казват, севдата на Севилия, към Кесаря.

А когато Помпей биде побѣден при Фарсала и побѣгна по море, кесаревитѣ войски обсаждаха о́копа, Брут излѣзъл прѣз портитѣ без да го съгледат и прѣз нощта побѣгнал в' Лариса. От там писал на Кесаря, който са много зарадвал, че са отървал, и зарѣчал му да дойде при него, простил го и го имал на голѣма почест. Тогава още не са знаело на кадѣ е побѣгнал Помпей, но от съображенията на Брута като се узнало че е побѣгнал в' Египет, Кесар тръгнал за Египет, тука Брут го прикротил колкото за Касия, и ~~[illegible]~~ настоял да измоли Ливийския или Галатския цар да бѫде опростен. Кесар съзнавал